

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hírdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivataira czímezve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

Hírdetések legutányosabban, árszabály szerint. — Lapunk számára hírdetéseket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hírdetési iroda elfogad. Nyitlitter soronként 40 fillér.

A „Felvidéki Híradó“ eredeti táviratai.

Lapunk más helyén ismertetjük a vasuti sztrájk kitörését és azt a hatást, mely eddig nálunk nyilvánult. A következő táviratok pedig a legújabb eseményeket ismertették.

Budapest, 1904. április 20.

A vasutasok sztrájkja az egész országban megakasztotta a közlekedést. Budapesten körülbelül 20.000 vasuti alkalmazott időzik.

Budapest, április 21-én.

Tegnap óta a helyzet nem változott. A sztrájk tart, ma már egyetlen vonat sem érkezett Budapestre. A kormány nevében Vörös volt államtitkár tárgyal a sztrákolókkal. Vörös kitárlása helyezte a következőket:

1. Általános amnestiát.
 2. Szolgálati pragmatikát.
 3. Biztosítást annak, hogy a fizetési javaslat csak akkor vétetik tárgyalás alá, ha a sztrákolók bizottsága arra vonatkozó újabb munkálzatokat elkészül.
 4. Megengedik az országos ülés megtartását.
- Ezekkel szemben a kormány azt követeli, hogy a vasutasok azonnal szolgálatba álljanak.

Ezeket a feltételeket a vasutasok írásban kívánták, továbbá, hogy biztosítsák, hogy a vasutasok országos egyesülete létesíthessen, végre hogy a mozgalom vezetői az előléptetésből ne zárrassanak ki.

A vasutak bizottsága késő éjjel elkészült újabb memorandumával.

Budapest, április 22-én.

A sztrájk még tart. A budapesti állomásokon a vasuti tisztviselőket mind felüggesztették. Két vasuti eredetű katonát letiltottak az állomásokon. A távirát pedig polgári posta- és távirata hivatalnokok kezébe.

Ma innen több vonat indult el, amelyeket katonák vezettek. Vonat ment Bécsbe, Szabadkára, Miskolcra, Kolozsvárra.

A forgalmat fokozatosan helyreállítják. A tárgyalások folynak. De a sztrákolók makacsága miatt eddig eredményre nem vezettek. Szombatra várják a következő megoldást.

A fővárosban az élelmiszerek tetemesen megrágtak. A közönség elégedetlensége fokozódik.

Budapest, április 23-án.

A már tegnapra remélt megoldás még késik. A sztrákolók merev magatartásával szemben a kormány a legerélyesebb intézkedéseket tette meg. A közlekedés mindinkább megindult. A vasuti erők alkalmazottai az első nehézségek túl vannak. A vasutigazgatóság helyiségeiben Hieronymi miniszter vezetése alatt lázas munkát folytatnak.

Hétfőn, legkésőbb kedden Ruttká felé, illetve Ruttkától Budapestig is remélhető a személyközlekedés megindítása.

Egy cseh-tót pamflet.

VII.

Jogtalanság, törvénytelenység, önkény.

A tiszlezi tót dalosegyesület ügyét is említi a pamflet, amely egyesület épp az idén tinnepelte negyedszázados évfordulóját annak, hogy alapszabályait először terjesztette föl a m. kir. belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett, eredmény nélkül. Azóta még tizenkét-szer utasították el a belügyminisztereknek mindenesetre okuk van erre az eljárásra. De talán joguk is. Mert hisz épp azért terjesztettek fel az egyesületi alapszabályok a miniszterhez, hogy ez megítélhesse, vajjon jóváhagy-

hatók-e, vagy sem. Amde a pamfletíró másképp fogja fel a dolgot. Szerinte a tótok az egyesületi jogból ki vannak zárva. A tiszleziak kéréseit egy igen tekintélyes és közszeretben álló egység, dr. Daxner Samu ügyvéd szokta megfogalmazni és megszerkeszteni, de a tiszlezi szövegírő azon megjegyzése, hogy Tiszlezon pánzlavók vannak, elégséges arra, hogy a kérést elutasítsák. Azt persze nem kutatja a derék esch, hogy miért van dr. Samu Daxnernek és társainak oly átkozott rossz híre a megyei hatóságnál és a belügyminiszteriumnál.

A gyülekezési jog gyakorlása körül is sok a baj. 1893-ban a tótok és a csehek Kollár János költőjük születésének 100-ik évfordulóját tinnepelték. A csendőrség feltűzött szuronyal akadályozta meg a költő szülőházába való belépést. Épp úgy zárta el a csendőrség a hlbokai temető bejáratát is, amikor ott Hurban J. M. népvézérnek az emlékkövét leleplezték. Fájdalmas haragjában az elhunyt fia, Hurban Szvetozár (Vajanszky) költő egy cikelyt írt akkor „A henyisum Magyarországon” czíme alatt, amelyért 12 havi fogházra ítélték.

Sokszor történik, hogy tótok kirándulásán nagyhirtelen csendőrök jelennek meg. Különösen Bányf és Tisza kormányzata idejében divott ez a szokás. Még gyermekek kirándulásai sem voltak biztonságosak a csendőröktől.

Szél Kálmán miniszterelnök, aki 1899-ben kezdett kormányozni, kissé enyhébben rendelkezett s a hatóságok megengedték a tótoknak néhány nyilvános gyűlés megtartását. Az egyiket Liptószentmiklóson tartották meg s ugy volt, hogy Salva Károly a tót iskolatgyőr fog beszélni. Jóbb szövegírő azonban megtiltotta neki, hogy a „tót” kifejezést használja. A szónok azután a „tót” helyett az „ember” kifejezést használta, mikor azonban minden igyekezete mellett mégis kiejtette a „tót” szót, megvonták tőle a szót.

Hírdeték a magyar választások is, amiket a megyei apparátus dirigál. 1901-ig egyetlen egy tót képviselő sem került az országgyűlésbe, noha 50 képviselőt választanak a tótok. Ennek okát a következőkben adja elő a pamfletíró.

A községi jelző összeírja a választók ügyekézt. Az ellenzéki választók neveit kihagyja, a kormánypártiak számát pedig szaporítja. A tótok hiába reklamálják választói jogukat. — A magyar képviselőválasztások — ugymond, miután azokat riktó színekkel esztelte — az ő gonoszságaikkal és piszkosságaikkal egyedül állanak Európában s emlékezetünkbe juttatják a Tisza és Bányf miniszterelnökök neveit, amiket a tót nemzet, ameddig élni fog, csak irtozáttal és undorral fog kiejteni!

A tótok passzív ellenzékben maradtak kormányzásuk ideje alatt s nem választottak az országgyűlésbe követeket, mert a Tisza Kálmán jelszavával: „Mindem áron buktatni” ugyssem engedte volna őket győzelmet kivinni.

Szél Kálmán a jog, törvény, igazság jelszavával kezdte meg 1899-ben kormányzatát, de mindjárt megmondjuk, hogy minő fogalmuk van a magyaroknak a jogról és az igazságságról. Ha valamely vasuti kocsiában utast látunk, aki teste egész hosszában az ülésekre ledől s azokat egymaga lefoglalja, a másik oldalon pedig, vele szemben, összezsufolt utasokat, akik alighogy ülhetnek, akkor biztosra vehetjük, hogy ez az egyik ur magyar. „Magyar ur.” Jogról való fogalma azonos a felsőbbesről való fogalmával. Nem ismer egyenjogúságot. S így a tótok Szél jelszava ellenére is éppoly

jog nélkül valók, mint annakelőtte. Középiskolát sem engedtek nekik állítani Szél, valamint a Matia újjászervezését sem.

A választások tisztasága is problematikus, amelyet elszól Kálmán 1899. évi XV. t. czikkel keresztülvinni ígért. Így pl. az 1901. évi választások alkalmával Rőzsahegyen még meg is halt néhány választó a sok ivástól, Beniczky turócmezejei alispán pedig fenyegetésekkel és a csendőrség segítségével elcsatotta össze a választókat, sőt egy beteg, öreg zsidót ágyából vonszoltatok ki a választás napján. A tótok mindössze 4 emberüket küldhettek föl a törvényhozó testületbe, holottan igazság szerint 50-et választhatnának. Ezen csekély vívmány ellenére is azonban bátran állítható, hogy nem a jog, törvény és igazság, hanem jogtalanság, törvénytelenység és magyar önkény a tótok sorsa!

A zólyomi háboruság.

Zólyomgye kevés számu magyarsága a nagy többség közepette ráért arra, hogy három magyar hitelplomb is maradjék, a Grünwald Béla emlékezte mintha eltűnt volna végképen. Azalatt pedig a tót túlzók szervezkedtek. Zólyomban pénzín-ézetet is állítottak s ma-holnap a Turzók és Fajnorok kezében lesz a kormány . . .

A Fajnor kis zuglapecskaja tanította meg, nyúltsák, az ottani magyarságot arra, hogy nem jó utat halad, de hogy vajjon mostani szervezkedése és egy tót lap kiadása által helyrehozható lesz-e a mulasztás, ellensúlyozható-e a tót túlzók éiszánt törekvése, abban kértelédünk.

A Híradó, kivált mióta a nemzetiségű politika dolgival is kénytelen foglalkozni, sokszor hirdette annak a szükségét, hogy a Felvidék magyarságának erős balaszt kell képeznie s a tót néppel minden tenné-állandóan érintkezésben állnia, ha azt akarják, hogy ez a nép velünk crezzon, velünk tartson, a miénk legyen. Ezt azonban sehogy sem akarja vagy tudja a Felvidék magyarsága megérteni s a szervezkedés helyett inkább torszalkodást látunk s így nem esoda, hogy az országos politika rést enged arra, a tót túlzók legott kihasználják az alkalmat, hogy a magyarság pozícióját gyengítsék.

S vakmerőségük e tekintetben egyre növekedik, a sirtó sajtóperek és marasztaló íleletek őket ettől el nem riasztják, sőt egyes lapjaik — mint pl. a „Slov. Týžd.” — keresve ferest, hogy perle tozzák. Ezen lap mult heti számában ezeket olvassuk a zólyomi háborúságról:

„Emelkedni kezdett Zólyomgyében a tót nép szellemé s a megyei arak írelőkben egy „hazaifás” tót lapot, a Krajant kezdők kiadni. Erről a „Zvolenské Noviny” legújabb számában ezeket írja: Isten nese, okosan van, az már tetszik nekem, ha egy újsg helyett két újsgunk lesz. Egyet azonban nem értek. Miért nem eszedekkedt ezt meg már régen a mi uraink? Mennyivel okosabbak lehetnek ma, ha pl. már ezeltől 20 évvel kezelt volna kiadni Zólyomgyében tót lapot.

Testvérek, vigyázzunk! Uri sztetet, nyullárokn. Ha nem jelentek volna nek a „Zvolenské Noviny”, bizony azok az urak sem siettek volna annyira az ő tót lapjukkal. Azért hát ne engedjük magunkat amúttani, olvassuk a „Zvolenské Noviny”-t s físzünk elő reá. Jó é öleső lap ez. Egy házban se hiányozzék.

A „Krajan” első száma minden gondolkodó embert arról gyöz meg, hogy a mi uraink far-áron gondolkodnak a tót nyelvről. Tótni urak ezek az urak „Besztercebányán” s tudósításuk vannak „Zólyomlipesé”-ről, „Jakabfalváról.” A vezérékizben azt mondja a szerkesztő, hogy a lap nem szándékozik a tót nyelvet és írodalmat teljesíteni. Ugylátszik, hogy ezek az urak

megfeledeztek a második parancsolatról, mikor azt írják, hogy „Istennek nevében” beszájítják útra újságjukat. Ezzel szemben a „Zvolenské Noviny” Isten és ember előtt kijelenti, hogy a tót nyelvet, a tót irodalmat akarja fejleszteni, a tót nép művelődésének szolgálatába lépni.

A „Zvolenské Noviny”-ra haragudsunk az összes megyei, városi úrnak, a szolgabírák, a jegyzők, az összes kormánylapok sajtóik, amiből az következik, hogy az nekünk való legjobb lap, azért olvassuk is s fűszessük is reá elő. — Így a zólyomi tót lap.

Egyébként — folytatja a „Slov. Týžď.” — a zólyomi magyarok községében is kifejezik gyűlöletüket a tót nyelvvel szemben. Március 15-én bemutatták a zólyomi Nepbank tót tevértait. Ha ezzel azt akarták a zólyomi magyarok bebizonyítani, hogy ostoba utazgatók, hát ez a bizonyításuk felesleges volt. Tudták ezt e nélkül is régen.

A zólyomi városban a „Zvolenské Noviny” miatt megérdekelte és lejárta magát. Van ott valami Skrovina nevű polgármestere a városnak s ez az ember sajátlatát fejezte ki afelett, hogy Zólyomban tót lap jelenik meg. Skrovina ár a tőkörbe nézzen s akkor tejező ki — sajátlatát. Hogy azonban teljes legyen az ostobaság, nagy arányokban kezdődött el a hazafias akció Zólyom városában. Erről ezeket írja a „Zvol. Nov.”: „Az összes zólyomi egyesületek (van vagy 8) felhívást kaptak a városzáról, hogy hozzanak határozatot, mely szerint mindenki, aki a „Zvol. Noviny”-t járhatja, vagy e lap irányával egyetért, kőbélből kiáraznak s az ilyen emberrel az egyesület összes tagjai a baráti, társadalmi és fizeti érintkezést megszakítják. Továbbá, hogy az egyesület minden tagja arra kötelezi magát, hogy a családban, a társadalomban és az üzleti érintkezésben csak a magyar nyelvet használja s csak oly emberekkel szemben használhasson más nyelvet is, akik magyarul nem tudnak. Végül: azokat, akikről nem tudni bizonyosan, vajon magyar érzelműek-e, tel kell hívni, hogy e tekintetben határozottan nyilatkozzanak, ha pedig kitérő választ adnának, minden érintkezést meg kell vetni szakítani és őket az összes egyesületekből kizárni.

Látjátok, zólyomiak — így folytatja a „Slov. Týžď.” — mire jutottak? A magyarországi események ki akar benneteket kezelték a saját otthonotokból, befelcsúszta magát köztetek s ti most a rabszolgái vagytok. Így beszél és megtorlas nélkül beszél így.

Egyébiránt a sovínizmus elén haladnak a hatóságok. Breznóvárián a rendőrkapitány nem engedte meg a működéle szünetelést, mert — nyomd — „nagyobb nemzetiségi mozgalom észlelhető a városban.” Nos, mi már rég észrevettük, hogy ez a mozgalom egész Zólyom megyében észlelhető, sőt az egész országban, — hát éppen csak a zólyomiak most veszik ezt észre?

Igen, úgy van, a most a „Slov. Týžď.” írja: „Így beszél s bírázatlanul beszél így”, — csak hogy ez nem a zólyomi „magyarországi események”-re, hanem óra, a „Slov. Týžď.”-re vonatkozik a titúlussal egyetemben. Mert nem azok állították a bírázatra méltó eseményeket, akik ebben a magyar hazában magyarul gondolkodnak, érznek és beszélnek s e hazá, e nemzet ósárlóit, ellenségeit mint a pestist kerülik, — hanem azok, akik ebben a hazának ostabát, kegyerét és minden törvényadta jogát élvezve holtul esel-tőt és demagor eszneknek és értelmeinek a terjesztői és kik a jámbor, hiszékeny, gyantalan tót népet nemcsak igaztálják, hanem a maguk anyagi haszna, a maguk spekulációja és a kapacitódása érdekében kiaknazzák, kizakmányozják.

Egyébként hisszük, hogy Zólyom hazafis polgármestere és tanácsa a „magyarországi események” jelzőjét nem hagyják magukon száradni, hanem ország elé állítják, aki azt vetik szemben a nagy nyilvánosság előtt hazudta.

A nemzetiségek szövetsége.

Amikor a magyar parlamentben az obstrukció megindult, a nemzetiségek is elérkezettnek látták az időt arra, hogy tüntérjenek és a magyarság nemzeti törekvéseit ellen állást foglaljanak.

A tótok, eszek, románok, szerbek előkelőbb vezetői sürő levelezést folytattak, sőt, mint mondják, személyesen is érintkeztek és tanakodtak, hogy a magyar parlament zavaras helyzetét kihasználva, a nemzetiségi törekvéseink érvényi szorozzunk.

Au volt a nemzetiségeknek olyan csoportja is, mely a magyaroktól kívánó szövetségre lépni Béréses szemben. Ezt a spekulációt annakidején bőven ismertettük, erre tehát most nem terjeszkedünk ki. De a szövetségi eszünk megmaradt, illetve fölévelendett, mert hiszen nem ismeretlen a Dobranszky-féle törekvés, mely

ezt megteremteti óhajította. Dobranszky, a rutének vezetője, hangzottata először a magyarországi nemzetiségek szövetségét. Eszméje annakidején lóhódító különösen a tótoknál, akik a negyvenes években erősen követelték a nemmagyar nemzetiségek jogi egyenlőségét. Amikor pedig Dobranszkyt országgyűlési képviselőnek választották meg a tótok szimpátiáját azaz haláláta meg Dobranszky, hogy az országgyűlésben a tótok ügyét is védelmezze, ami akkoriban nagy feltűnést okozott és azt mint a nemzetiségek szövetekezésének megnyitakozását tekintették.

Ezzel a ténnyel foglalkozna a prágai Čas-nak egyik nemrégben megjelent száma. E szerint a magyarországi nemzetiségek szövetségének a múltban sem volt gyakorlati haszna és a nemzetiségek szolidaritásától a jövőben sem lehet sokat várni, egyszerűen azért, mert a magyarországi kormány brutális erőszakra és sokszor a nemzetiségek közönye miatt, a nemzetiségek közül senki sem kapott képviselői mandátumot az országgyűlésre és ha nagy ügyekkel bírtak mégis megjelent helykorla egy-egy nemzetiségi képviselő, ezt a többség hallgatásra kényszerítette.” Majd azt mondja, hogy a nemzetiségek szolidaritása csak a programokban, memorandumokban s választási megbeszélésekben nyilvánul meg és talánjokban csak a passzívitás szolidaritás elfogadásában eszesesodott ki a nemzetiségeknek Budapesten tartott 1895. évi kongresszusán. Más gyakorlati értéke ennek a szövetségnek eddig nem volt és ezert ebből vérmes reményeket még a Čas sem fűz.

Nagyon zokon esett és most is néhezetteléssel emlegetik a nemzetiségi lapok a magyarországi nemeteknek magatartását. Sajnálják, hogy a nemetek még egyetlen alkalommal sem mutattak közöledést a többi nemzetiségekhez, sőt a közöledést egyszerűen visszautasították, valószínűleg azért, mert a magyarság „kevésbé kíváncsi” a nemetek, mint a többi nemzetiségek érdekeit. És a nemetek részéről a jövőben sem várható változás, mert azok, elktintve a Schulerovin-féle törekvésőtől, amely közöttük nem talált teremőny talajra, nem igen bognak irányt változtatni, sőt dacára az újabb időben a Délvidéken megindult agitációknak, ott a magyarság napról-napra tért hódít.

Mindelből világosan kiténik, hogy az annyiszor hangzatosított nemzetiségi szövetségnek semmi reális alapja nincs.

Ebből kifolyólag az sem valószínű, hogy a legközelebbi választásoknál a nemzetiségek oly mérvű agitációit tudnának kifejteni, amelyek révén a parlamentben számottevő csoportban jelenítenék meg. Amennyiben a románok az aradi programot követve a passzívitásból kilepennek, meglehet, hogy Vlad Aurel tótkedmagával jelenne meg az országban. Amde erre vonatkozólag a vélemények még nagyon elterők és amint tudjuk, a románok többsége még nem látja elérkezettnek az időt arra, hogy nagyobb mozgalom indíthasson meg.

A felvidéki vármegyékben, pedig az utóbbi időben alaposan kitémültek már a pánszlav politikát, és az a reuanciónk, hogy egy újabb választás alkalmával nem lesz nehéz munka a tót túlsók jelölőjét megválasztani. És ebben leginkább a népre számíthat, mely már évek óta várja a pánszlavok igéretének bevalását anélkül, hogy abból csak valamit is megvalósítva látta. A nép már megölelte a szeladmoharozót és inkább ragaszkodik azokhoz, akik kevesebb igérettel ugyan, de jó akaratulag sietnek közevitására.

Nincs tehát okunk attól tartani, hogy a magyarországi nemzetiségek szövetsége oly mérvűketen létesüljön, amely súlyával ráközlátatsnak tenné ki politikai viszonyainkat.

A Tribuna és Čas ezikkei felett tehát napirönde terhetünk, ha nem látjuk ezekben a cikkekben azt a tendenciát, amelylyel ismét a magyarság elleni küzdelemre buzdítanak akarja a másjaku lakosságát. Újabb niaszok az, mely arra való lenne, hogy magyhangu faszokkal azt a véleményét tolja előtérbe, hogy a nemzetiségek egyesítése, illetve szövetsége révén mindazok az álmok megvalósulhatnak, amelyek a nemzetiségi agitátorok agyában forrogának.

Van-e szükség új pénzüintézetre?

Znojváriaja, 1901. április 16

Izen tisztelt Szerkesztő Úr!

A „Felvidéki Híradó” múlt számának hírei között olvasom, hogy egy iparbank létesítésén tartoznak a törőszentmártoni kereskedők.

Bátr vagyok erre nézve véleményemet rövidesen elmondani:

Mint már maga a t. Szerkesztőség e hír kapcsolatában hoztatette, hogy ezen iparbank felállítására nincs

okvetlenül szükség, esalakozon én is ehhez és véleményem az, hogy Törőszentmártonban egy 5000 lakosú bíró magyarsággal három pénzüintézet — mint amilyen most működik — teljesen elég, sőt — idővel majd meglátjuk — még sok is.

Most, midőn az ország egy ilyen krízisen szerencsésen keresztül ment, t. i. egy teljes évnél hosszabb időig tartó obstrukción — a kormány az első — és annak is kell lennie mindig, aki a tettek mezejére lépett és jó példát mutat, amennyiben az állami beruházásokon benyújtott új törvényjavaslata értelmében 320.000.000 koronát kér vasutakra, közúti fejlesztésre és különféle építkezésekre. De ezáltal nemcsak az építőipar kelt új életre, hanem más iparágak is, amennyiben a fent említett törvényjavaslata szerint 38 milliót más ipari célokra is költenek.

A vállalkozási kedv felelőre az országban, a közgazdasági tényező — mindenki a maga módja szerint — erőfeszítést fejtenek ki, hogy a pangás, az elernyedés folyamatajának végt vessenek és visszavarázsolják a 90-es éveket, midőn előnk fogalom és mérész vállalkozási kedv várgásnak indította nemcsak a hazai ipart, de a kereskedelmet is.

Beruházási törvényi örömeim üdvözöljük — nemcsak a maga kedvéért — hanem mert hivata van előtérni a beklýókát, amelyek a magánvállalkozók körül szorulnak.

Komolyan kell foglalkozniunk azjál, hogy miépp kell a hazai ipart megteremteti, új iparágakat meghonosítani, a régiéket megerősíteni.

Ebédjünk hát szunnyadozásunkból, hisson a példa és ne teremtünk fölösleges bankokat, hanem a hazai iparban lendítsük — ha csak keveset is — mégis feljőre az országunk.

Igen van a mult számban a „Lokészitőgyár Törőszentmártonban” e. a. megjelent ezikk írójának, hogy egyéink példát Česlovaszágtól. Helyesen mondja, hogy a eszek nemcsak az otthon termő len és kendert dolgozók tel, hanem a nyers pamut Angliában beszerzőre, otthon fonják és vastagsági szám szerint rakva legelőbbi magyar nagykereskedőknek eladják. Míg a magyar kiskereskedőhöz jut, addig a mindennemű kézi és vasúti költség miatt az árú 30—40%-os drágulást szenved. Ilyenkor nem lehet a magyar kereskedő versenyképes! Vagy például kénytelenek vagyunk mi kereskedők közvetve vagy közvetlenül kópa-átot Ausztriában beszerzeni, mert ilyen ipart nálunk nem létezik.

Nem volna-e észszerűbb — a fölösleges iparbank helyett — egy kőti- és lorgolóiparigyar létesítésén tartakozni?

Ézt t. Szerkesztő úrnak becses figyelmébe ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel
Wagner Arthur.

HIREINK.

— A világtól elzárva. Szecsa délután óta mit sem tudunk a világ folyásáról. A vasúti sztrájk, a közlekedés megszűnté, elzárta előlünk a világot és csak a legfontosabb híreket tudjuk szűkszavú táviratokból. Ezek között két fontos dolog van. Az egyik az, hogy a budapestiek a vízhiányon szerencsésen túlestek. A másik pedig, hogy kedlen kiűrték a vasúti sztrájk. Mintegy 20.000 vasutas, tisztviselő, ábrászt és szolga idők Budapestben, akiknek nem engedték meg a szerdára összehívott nagy, nyilvános meggyarását. Mintegy 500 vasutast a tótközébe tereltek be, ahol délelőtt 9-órá délután 2-ig tartották őket. E miatt az országgyűlésben tüdőben felszólltak. A sztrájk hatására fővárosban igen nagy, az elhúszterek ára halálomra fűszkört, mert az első pillanatokban senki sem tudta, hogy mikor és honnan jó seg íseg. A zavar általános különösen a vidéken, ahol az eseményekről éppen semmit sem tudnak a postaközlekedés szünetelése miatt. Csak az a valóság, hogy a tótközé vonatok télenállanak, a vágányok beroszlasdók. Ha szerint két vasúti ezreket érkezett Budapestre a vasúti sztrájk átvételére, mert az összes budapesti vasúti alkalmazottakat felfüggesztették. A vasúti sztrájk első nyomait Törőszentmártonban szerdán reggel észleltük, amikor a Jánosgyőrről induló és ide rendszeren 7.45 perczekor érkező vonat jó órai késéssel érkezett be. Szerdán délután a budapesti gyorsvonat, valamint a Ratkáról délután induló gyors- és személyvonat is pár percznyi késésselment ugyan, de megérkeztek Törőszentmártonba és innen tovább is mentek. De a gyorsvonat csak Zólyomig, a délutáni személyvonat pedig csak Körömezhányáig haladt. Szerdán este 7 óra 15 perczkor haladt az a törőszentmártoni állomáson az utolsó telervonat Ratkára

fél. Az esti személy- és gyorsvonat már nem érkezett meg Budapest felé; valamint hogy szerdán este Ruttkai felől sem voltak lépekés többé vonat elindítani. Csütörtök óta a vasúti közlekedés szünetelése miatt a Ruttkai és a Stahnyaférel felől a töröcszentmártoni állami tanintézetekbe járó tanulók, számszerűen vagy 100-an, már nem vehettek részt a tanfolyámon, ami a tanítás rendszer megetté negyven is megvárta. A postai akadályának nyoma csak esztűrtökön lett nyilvánvaló. Csütörtökön már nem olvastunk budapesti lapokat és a vasúti mozgalmakról is csak az út-ot kapott távirati közleményekből nyertünk értesítést. Ruttkain azonban jóval mozgalmassabb volt az élet. A magyarságnak magyar államasutai alkalmazottak elepték a pályaudvar széles esarnokait és élénkben tárgyalták az eseményeket. Ruttkairól megérdeml minden vonat elindul, ami csak a személyes befolyásnak tulajdonítható, amelyel *Olvaszky Gyula* államasutónak a vezetése bízott személyzetre bír, akik tisztán az ő kedvéért és reábeszélésre teljesítettek szolgálatot mindaddig, amíg a forgalom hivatásosan is be nem lett szüntetve. Azt hisszük, hogy a Ruttkairól elindított vonatok voltak az utolsók, amelyeken még kiközlekedni lehetett, mert a legtöbb vonalon már kedden szünetelt a forgalom.

Püspöki kinevezés. Amint már jeleztük, ő felseje a király *Rudnai* Farkas dr. felszentelt püspököt, nagyváradi kanonokot besztercebányai püspökké nevezte ki. A kinevezés a hivatalos lap szerdai száma hozta, amelynek alapján írt. *Justh György* főispán a vármegyére és a maga nevében is táviratilag üdvözölte az új püspököt. Rudnai Farkas püspök igen meglepő táviratban köszöntö meg az üdvözlést.

Halálkozás. Nem érkezett vártanul, de mégis mindenki megdöbbentett annak híre, hogy *Fekete Miklós* kir. táblai bíró, a besztercebányai kir. járásbírószeg vezetője meghalt. *Fekete Miklós* ferdkorának járásbírói közöttünk töltötte töröcszentmártoni kir. járásbíró volt 24 éven át. Részt vett társadalmi és szociális munkában, ott volt mindentől, ahol a magyarság érdekeinek megvédéséről, előbbrevetéről volt szó. Ismerete ő a vármegyére minden esetben és tisztelte benne nemcsak az igazságos bíró, de szerette benne az embert, mert előzetes modorával magához bilineselte környezetét. Amikor 2 évvel ezelőtt elavozott, a töröci magyarság büszkeséggel rendezett tiszteletre, amely alkalommal *Justh György* főispán talmasolta a vesztését, mely távozásával a vármegyére magyarságát meg társadalmuk érte. Mert *Fekete Miklós* nélkül a magyar társadalom megalom; Töröcsban elképzelni sem lehetett. Legtöbb esetben ott volt ő a kezdeményező, a rendezők között. De állított a közéletkor anyagilag is. Vengeszertől házában minden magyar ember szivesen látott vendég volt, mert benne meg sok volt a régi patriarális aról is; ámmeivel volt ő a régi aról lett tisztviselő — meg a mai hivatalnok között. Sajnos, ez a fajta már kihálóban van — csak elveve találni még néhányat a megyeházán — állami hivatalokban már nines helyük!

Távozását mindeki sajnálta, halálát pedig ma mindenki fájálja. *Fekete Miklós* meg a mult év tavaszán kezdett betegkedni. Hátat azonban nem vette homolyan, min dempár fárasztást nem hagyta el, amivel a betegség kifejlődést siettetete. A nyár vége felé Kárbódban kénytelen enyhülni, ahonnan javulva is tért vissza és a telei szegélyekbe ugyann, de mégis úgy töltötte, hogy hivatalát vezelhette. Csak az utolsó hetek döntőitét ágyba, amikor ezukorbetegségéhez még más bajok is járultak. Ekkor azután már rohamos hanyatlásnak indult, míg végre t. hó 17-én délelőtt 10 órákor jobbléte szenderült. A család részéről a következő gyászjelentést adták ki: „Ö. Ö. magyarányi *Fekete Miklós* né. sz. helybeli és kistulni Lipthay Mária, mult húves, egy a magya, valamint gyermekei: Elekka, férj. névesítve és benojezi dr. *Beniczky* Ákosné, Dóna, férj. dr. *Kilian* Tiborné, Géza és Gizella; vejei: mesivényi és benojezi dr. *Beniczky* Ákos és dr. *Kilian* Tibor; unokái: *Beniczky* Géza, Mariska, Ákos és Kilian Erzsébet; nemkülömben a magyarságnak rokonság nevében is gyászalóulról lelke vizgataltan fájdalommal jelenít, hogy szert t. férje, a legjobbi atya, nagyatya és rokon, besztercebányai kir. járásbírószeg vezetője, a besztercebányai ág. év. egyház presbyter, Zólyovvár megye törvényhatóság bizottságának tagja, a hazánk és társadalmunk hősök munkáiban töltött élete 61-iki, boldog házássá 26-ik évében. f. hó 17-én délelőtt 10 órákor, hosszas szenvedés után jobbléte szenderült. A meghalozottulnak földi maradványait a f. hó 19-én délután 5 órákor fogjuk az év. egyház szertartása szerint a helybeli ág. év. sírkertben örök nyugalomra helyezni. Kelt Besztercebányán, 1904. évi április hó 17-iki napján. A neves lelket megillető tisztelt és adás öveze drága emléktől! A szomorú híre vasrámp délelőtt már közönlomásv volt. A vármegyeházán, a kir. járásbírószeg és a Magyar Kaszinó épületén kitűnték a gyászlobogót. A gyászoló családhoz tömegesen indultak a részvétlirányítók és levelek, mert az elhunytak itt mindenki barátja, tisztelője volt. A ravatára többen küldtek koszorút, sőt a temetésre is sokan utaztak el Besztercebányára, mely, mint omán értesítettek, az egész város nagy részéve mellett ment végbe. *Fekete Miklós* a régi gardának egy kiváló hákja szállott sírba. Megérdemli, hogy emléktét kegyelettel örizzék meg.

Meghívó. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület töröcsvármegyei választmánya f. é. május hó

8-án, d. u. 3 órákor Töröcszentmártonban a vármegyeházán nagygyűlésben tartja rendes évi közgyűlést, melyre az egyesület t. tagjait ez úton hívja meg az elnökség. — **Sorozás.** A töröcszentmártoni-blatinczai járásban a sorozás f. hó 18., 19. és 20-án tartott meg. A megyei hatóság részéről részben dr. *Beniczky* Ákos főjegyző, részben pedig *Csepényási* Sándor th. főjegyző vettek részt a járási főszeletbizóval együtt. A sorozás eredménye általában kielégítő, bár itt is számosan voltak a távollevők.

Tótok mozgólódása Breznóbányán. Egyéb pártzslav vidékek lakraitapott szokását tanulmányolva, a breznóbányai túlók is szüneteltetés akarják rendezni, amit azonban az ottani rendőrfőkapitány — igen helyesen — nem engedelt meg. A tótok atyákkal Zólyomgyeire alsipánjához feleltekhez ez ügyben, akik azonban — szintén nagyon helyesen — a rendőrfőkapitány végzését helybenhagyta. Végzését így okolta me: „... tapasztalás szerint az új számélnedásokon — mint ahogy ez néhány evel ezelőli Breznóbányán is történt egy tótok nédáladás, — nagy számban oly egyneknek is szokták megjelenni a vidékéről, különösen pedig Tiszolczeről, akik hazafiatlan érzelmeikről ismeretesek és akik ezen érzelmeiknek külsőleg is szokták kifejezést adni azért, hogy piros féltér hék hímözést inget viselnek, valamint egész magyarsággal, különösen pedig hazafiatlan dalokkal demonstrálnak, mivel a város hazafias közönsége, jobhára pedig a fatárszöveget az ő tótok nemzetiségi eszméinek megnevelni igyekezők, azokat ezen eszméiknek megemlékezők. A „Slov. Tzd.“-nek természetesen nem tetszik ez a radikális intézkedés, amely kivételként példát a Felvidék összes hatóságaink figyelmébe ajánlunk, s szöveget módja szerint a hazafias alsipán, Répási társulat, aki régebben Repka volt. „Lajtatok, breznó bányáink, mily híven gondoskodni rólatok az ismételt hatóság? S azok a tiszolczeriak, azok azután a veszedelmes emberek, akik ráfszámra járultak meg az, oly szokor arult, de meg soha el nem adott hazát! S azok azok az ingek! Ha legalább azok nem volnának! Vagy ha már megvannak, legalább más színtes lennek; talán zöldök? ez jobban felelne meg az alsipán ur izlésének. Szóval, az alsipán nem engedte meg az előadást, mert nem akarta, hogy a tótok nemzetiségi legyen; mert nem akarta, hogy a tótok polgárok más polgárisáikkal egyenlo jogokban részesüljenek. Ugy látszik azonban, hogy a nép már észre kezd tenni és lassankint annak tudára ébredni, mint kell majd valomkor a Repkának és társainak visszafizetni.“ No, enél a fenyegetéstől nem fog megijedni Répási alsipán, hanem az eddiglénit erősebben fogja meg az a gyöplő, a mely a fekdözök, börtönökben nem féro újratör hólokozott megfektetési — amennyire ez lehetséges — észre is téri.

A Töröci Gazdasági Takarékpénztár igazgató sága tiszp Zólyovváralján most tartott, amelyen benutatták a februar és március havi zárszámlasokát, továbbá elhatározták, hogy *Felstáby*ban hivato helyei létesítsenek. Ennek a hazafias irányú pénzügyintézet teljesítéséről örömmel értesültek annak is ikabói, mert ez is bizonyítja, hogy a magyar népművelődési helyes vezetése és beosztás mellett megynék is környékének hitelviszonyait jól kielégítik.

Vasutalomsok vizsgálata. A kereskedelem ügyi m. kir. miniszterintézetéből most egy bizottság jött be az ország nevezetesebb vasúti állomásait szigorú vizsgálata alá veszi az állomások urakodó rendelt, tisztaságát, a személyzet ruházatát stb. stb., általában mindazt, ami a külső eszhet tarozik. Ez a bizottság a mult héten Ruttkain járt és ennek a nagy állomásnak minden zűrt zűgát átvizsgálták, végül teljes elismeréssel fejezték ki *Olvaszky Gyula* állomási főnöknek annak kijelentésével, hogy ez volt atjokban a legrendesebb állomás, amelyet találtak.

Magyaristeni tiszteletok Töröcszentmártonban. Amint halljuk, hogy a román határok, mint az ag h. evangélikus hívek körében mozogtóm van alakulóban, amelyek az lenne a célja, hogy miniket feleszesetel magyar isteni tiszteleteknek tartását szorgalmazzák. Egyrészt a magyarjarku hívek megkövetelhetik, hogy anyanyelvükön tartassanak számkra isteni tiszteleteket; másrészt az itteni állami tanintézetek növendékeit, akik magyarságváltó hitoktatásban részesülnek, mellán megérdemlik, hogy részükre magyar isteni tiszteletok tartassanak. A mozgalmat nemcsak nélfányosnak, de jogosnak is tartjuk és reméljük, hogy a törvény megvalósítása nem fog nehézségeibe ütközni.

Mudrony Pál töröcszentmártoni ügyvéd, aki az utóbbi képviselőválasztások alkalmával a szeszanyi kerület tó nemzetiségi pártjának jelöltje volt, a pragai Szlav-klub tiszteletbeli tagjává választotta azon érdemek elismeréséül, amelyeket mint a magyarországi tó nemzetiségi mozgalmak egyik vezéralja szerzett. Mudrony Pál, ki mindenesetre egyike a legképzettebb tó vezetőknek, a Szlav-klub szempontjából biznyára reá szolgált a kitüntetésre. Amelre kívánestak vagyunk reá, hogy ezt a választást a eseli-hatóság jóváhagyja, mert hi jól tudjuk, Csehországban is érvényben van az a rendelkezés, hogy kitűlletők csak azon esetben válthatók bársely egyesület tiszteletbeli tagjává, ha elhvez a hatóság hozzájárul. Ez pedig teljesen ki van zárva ebben az esetben, amikor, ha értesüléstünk alapos, olyan érdemekért választanak meg valakit, amely érdemek, a mi törvényeink szerint büntetendő eselekményt képeznek, mert hiszen bármely nemzetiségi agitáció a magyar államaszede ellen irányított merénylő számba vehető.

Iszonyu, ami itt történik! Libertény, Nyitra-megyei kir. tanfelügyelő, Nyitra-megyei közelebb tartott közg. biz. ülésében előadott jelentésében azt panaszolta,

hogy Verbón, Brezován és Jabloniczán oly iskolák vannak, melyekben az I. és II. osztályosoknak ninesen magyar könyvek is szonyomnak monda, amit itt történik. Hát bizony a F. M. K. E. híres hazájának rák nőjára halad a magyarosodás, mert hisz ott rácmek néppárti politikát, perpatvart, palatofarradalmat csinálni a magyar urak, s éppen csak arra nem énekik rá, hogy intenzív magyar nevelési tevékenységet fejtsenek ki együttes erővel, a Nevelési szövetség, no meg az öregbűd nemzetiiségi bajok talán majd csak más útra terelik őket.

Felvételek a znlói képezdebe. Lypunk mai számában közlik a znlóvárjai állami tanítóképző intézetbe való felvételi feltevélet. Ajánlat, hogy a felnyomódók szigorúan ragasszkodjanak a pályázat feltételeire, mert évenként jóval többen folyamodnak felvételtől, mint amennyit fényleg felvenni lehet, a kellőgel fől nem szerelt folyamodványokat az intézet igazgatósága egyszerűen visszautasítahatja.

Postautalványok kiállítása. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter előrende, hogy a beföldi postautalványokat magyar nyelven kell kötelezőleg kiállítani. A külföldre szóló utalványoknál pedig ajánlatos a francia nyelv használatát. Ellehetünk rá készülni, hogy a tó túlók ezt a rendelkezést is megtámadják, a postahivatalnok pedig holmi parázs jelenetekre lehetnek készen.

Pályázat hirdetés. A znlóvárjai áll. tanítóképző intézet első osztályba felvételt folyamodhatnak, felvételtől különbség nélkül, azon ép testi, egészséges növendékek, kik a magyar nyelven, számvetésben, földrajzban és történelemben annyi jártassággal bírnak, a mennyi a gymnasium, reáliskola és polgári iskola négy első osztálya, nemkülömben a felső népiskola két osztálya számára elő van írva s 15. életévüket már beérítették. A kérények az intézet igazgatótanácsához elnyüzendők és saját tanfelügyelőjük útján, aólirt igazgatóságához küldendők. Az I. koronás helyeget ellátott folyamodványhoz a következő okmányok eszandók: 1. Iskolai bizonyítvány. Azoknak, kik a kérény benyújtásának idején, az előirt osztályokat meg nem végeztek be, megengedtetik, hogy az előz. osztályban nyert bizonyítványaikat esztalossassák, mely esetben azonban tanodafeliratosi bizonyítványok mellékelendők, s a tanév végével a szabályszerű iskolai bizonyítványok által igazgatóságunkhoz benyújtandók. 2. Szűletési bizonyítvány arról, hogy folyamodó a megkezdett életkort befejtette. Ha e körböl néhány hó (hatnál kevesebb) hiányozik, meg kérényhez, egy a Nagyműveltség vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézendő folyamodvány is, korengedélyért, esztalodó. 3. Tiszti orvosi bizonyítvány arról, hogy folyamodó semmi olyan te foglyatkozásban nem szenvedt, a melyek út a tanfolyáson járó néhez foglyalkozásban akadályoznak. 4. Hiteles községi bizonyítvány a szűk vagyoni állapotáról, részletesen kimutva a szűk ingatlan birtoka, üzletik, iparuk, hivataluk vagy szolgáltatuk után járó jövedelmek, esetleg a folyamodó magyarságnya. 5. Hiteles bizonyítvány a esztalozók számára, ezek életkoráról, s arról, hogy közülük hany van szűlő gondozás alatt, s mily mértékű neveltetési kölléssel terhelt még a esztalodótartó. 6. Uralkodási bizonyítvány. Az intézetet kapcsolatos nemzetiségű államassegélyt eszik szegényosorú, jó magyarsággal és szorgalmas növendékek nyelhetnek. A segély mennyisége: 1. teljes ingyenes ellátás (lakás, étkezés, fűtés, villanás, gyógykezelés); 2. félmgényes ellátás (mely esetben a felvételt növendék az előbbiekért 12 kor. díjat tarozik fizetni). Az államassegélyben nines részesülk a teljes ellátással havonként 24 kor. májt fizetnek. Ugy az esztal. mint a felvételt díja az első hónapban két hónapra, a többiekben egy hónapra, előre fizetendő. Kiből kölléseségének a hó 10-éslé nap alatt elvegt nem tesz, — az intézetből kiléptetnek tekintetik. Minden növendék köllés magát tisztességes nyári és hó meleg tét ruhával, fémernyelével, a ruhák tisztántartásra szolgáló eszközökkel és ágyneművel ellátni. Mint az felvételtől szóló értesítésben részletesen írtok. A jelentkezőknek könyvekre 30—40 kor., evészközökre 2 kor. fizetendő le. A folyamodványok beadásának határideje június 1. A tanév szeptember 5-én kezdődik. Kelt Znlóvárjain, 1904. ápr. 16. Az igazgatóság.

Feliról szerk.: **Berecz Gyula.**
Fümmantárs: **Bánfi János.**

A ruttkai róm. kath. aut. hitközség elnökségétől.

42. szám.
1904.

Árlejtési hirdetmény.

A „Ruttkai róm. kath. aut. hitközség” az újonnan építendő templom 48,360 korona 11 fillérben előirányzott összes munkálatainak vállalati uton való biztosítása céljából f. évi május hó 20-án zárt ajánlati versenytárgyalást tart. Felhívának mindazon vállalkozók, kik fizetők folytatására hatósági engedéllyel bírnak, hogy ajánlataikat, az ajánlati összeg 5%-át kitevő bantpénz letételel igazoló nyugta csatolásával, az: lejtés napjának délelőtti 10 órájáig annál is inkább nyújtsák be, mert távirati uton, vagy később érkezett ajánlatok figyelembe nem vehetők.

A vállalatra vonatkozó feltételek, költségvetés és tervek a hitközség elnökségénél, Ruttkán, hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők, ahol a bantpénz letételel illető fölvilágosítás is megkapható.

Ruttkán, 1904. évi április hó 18-án.

Saager Ferencz, s. k.
hitközségi elnök.

4 db Ruttkai takarékos és hitelintézeti részvény eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Van szerencsém a tisztelt hölgyközönségnek tudomására hozni, hogy női divattermék magasabb színvonalra emelése végett

egy bécsi szabásznőt

sikerült megnyernem, a ki több éven át működött a

Wiener Chic-nél

mint elsőrangú erő. Ennélfogva képes vagyok a fővárosi szalonokkal versenyezve, női toilletekben a legújabbat és legdivatosabbat szállítani. Gyors és pontos kiszolgálás. Stubnyafüredő, 1904. április.

Galanda Margit.

Ajtók, ablakok, cserépkályhák és különféle faanyag

egy nagy lakóház átépítése következtében feleslegesen eladók. — Czim a kiadóhivatalban.

A hölgyvilág részére!

Minden t. hölgy saját maga minden divat szerint, becsiszolt, nem készíti el ruháját az igazítható női derék-szabászati készülék segítségével, melynek minden szabászati rajzot megtanult volna. Lene készült minden testalkat részre.

szabályozható.

Akadémiailag vizsgázott. Számos elismerő iratok.

Égy készülék ára 3 korona.

Utánvet mellett! Próbát mellől! Minden kulturálisan ber. vétve és szabáldalmazza

Főképviselet egész Európára:

Guschelbauer Antal, Sopron
E. Drechsler, Bécs, v. z. Lisen-
gasse 16.
Képviselet minden helységben keresetünk.

Kiadóhivatal: Moskóczi Ferencz.

Huzás visszavonhatlanul 1904. május 23.

Hatósági ellenőrzés mellett.

Erzsébet királyné-alap sorsjáték

Ő cs. és kir. Fensége Ferencz Ferdinánd főherceg legmagasabb védnöksége alatt

Főnyeremény

100.000 korona értékben

10.000, 5000, 3000, 2000, 1600, 1000 stb. koronás nyeremények. Összesen 7000 nyeremény.

Egy sorsjegy ára 1 kor.

Kapható Turócsejtmartónban: Kuffer Zs., Lauffer Jakab, Schwarz Kálmán, Spitzer Albert és Wix Miksa és a Fiókügynökségnél Budapest, V., Nádor-utca 23. szám.

30 év óta elsőrangú gyártmány!

Evi gyártás 49 000 kerékpár.

Aljajezek
Premier
EGER (Csehország)

Pénzt,

sok pénzt, havonként 1000 koronát kereshet mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül, Kündje be ezimot E. 405. jelű alatt a következő címre: Annoncen-Abteilung des „Mercur” Mannheim Meerfeldstr.

Kiváló szerencse Török-nél!

Felülmulhatlanul

kedvez főuradánknak a szerencse. Rövid idő alatt: 15 millió korona nyereménynél többet fizettünk nagybecsűlt vevőinknek; csak a legutóbbi időben is

a legnagyobb nyereményt és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. sz. sorsjegyre,

a 100.000 koronás nyereményt a 74366. sz. sorsjegyre	a 80.000 koronás nyereményt a 83061. sz. sorsjegyre
a 100.000 " " az 52528 " " a 70.000 " " a 81161. " "	a 100.000 " " a 94780. " " a 70.000 " " az 5498. " "
a 90.000 " " a 109780. " " a 60.000 " " az 51613. " "	a 90.000 " " a 83610. " " a 60.000 " " a 76347. " "
a 90.000 " " a 92787. " " a 50.000 " " a 4036. " "	

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk emnélfogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 14. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénzneremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 a 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 1 a 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000 korona összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervezeti ára:

1/2 eredeti sorsjegy frt — 75 vagy K 150; 1/4 eredeti sorsjegy frt 150 vagy K 3.—
1/2 " " " 3.— " " 6.—; 1/4 " " " 6.— " " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kerünk

folyó évi május hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA

BANKHÁZ BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főuradánk osztálysorsjáték üzletei:

Központ: Teréz-körút 46 a. I. fők: Váci-körút 4 a.
II. fők: Muzem-körút II a. III. fők: Erzsébet-körút 54 a

Rendelőhely levélzáró: TÖRÖK A. és TARSÁ bankháza Budapest.
Kérek részlete: I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezet-
tel együtt küldeni.
Az összeg: korona összegben) utánvétellel kérem postánvalányul küldöm mellékletlen bankjegyekben (bélyegekben) A nem tetsz. a törlendő.